

D Z I E S M U D I E N U A T S K A Ņ U

D I E V K A L P O J U M S

Lesterā, Holy Trinity baznīcā

1961. gada 16. jūlijā.

Kā lai mēs dziedātu tā Kunga
dziesmu svešā zemē? 137. psalms, 4. p.

Meldr:-Dievs ir-jūtams klātu.- V.135.

Brīnišķīgais kēniņ, Mūsu valdnieks vienīgs, Godu slavu nēmt Tu cienīgs! Tava žēlastība Plūst uz mums kā rasa, Ja tik sirds to lūdz un prasa. Palīdzi, stiprini, Ka mēs Tevi sveicam, Skaņām balsīm-teicam.

Debess, slavē skaņi Savu radītāju, Nevis ļaužu spēku vāju! Saules zelta gaisma Līdz ar katru dvasu, Teici to pa zemi plašu! Mēness stars, Zvaigžņu bars, Savu Kungu sveiciet, Viņa godu teiciet!

Un tu dvēs'le mana, Dziedi viņa slavu, Atver dziesnās sirdi savu; Gavilējiet līgsmi, Kas virs zemes mītat, Pīšļos viņa priekšā krītat. Liels ir Dievs! Zēnoties viņa priekšā klājas Še un debess mājās.

L I T U R Ģ I J A

J.Poruks Es ticu ka ir debesis. V.Dabroļovskis
Ksenija Bidina (meco-soprāns).

Savā meldijā. V.85.

Slavē to Kungu, ak dvēs'le mana, Dievu to Kungu augstāku! Dziedāt es gribu tam augstā skaņā, Agri un vēlu slavēšu. Kam vien viņš dzīvu dvasu dōd, Dziedāsim Dieva augsto god'. Allelujā, Allelujā!

Gaismu viņš tumsībā akliem rāda, Stiprina vārgās dvēseles, Žēligi visur par tādiem gādā, Kas viņa baušļus sirdī nes; Svešniekus ceļā pasarga, Atraitnes bārus apgādā. Allelujā, Allelujā!

Jauniem turpretī viņš taisna alga, Netaisniem ceļus samaitā, Paši ka iekrīt tie savā valgā; Briesmīgs tas Kungs ir sodībā. Kēniņš un Kungs viņš mūžīgi, Ciāna, teic to zemīgi. Allelujā, Allelujā!

S V Ē T R U N A

Teiciet, jūs ļaudis, tā Kunga vārdu, Zīnes viņš-
brīnumus. Teiciet ikkatrs ar savu kārtu, Visiem kam
dziedāt būs: Teic, mana dvēse, arī tu Dievu to vi
valdnieku. Allelujā, Allelujā!

L Ū G Š A N A Z I Ņ O J U M I

V. Osvalds Bēgļa lūgšana.
Ksenija Bidija.

H. Pavas:

Meld.: No tevis vaļā raisos. V.98.

Par Jēzu dziesmu vienu Es sirdī glabāju; Cik Die
dos vēl dienu, To allaž dziedāšu! Viņš mana mīlestī
mana ticība, Viņš mana uzticība Un droša cerība.

Bez viņa saules kalnā Ceļš mani nevestu, Bez viņ
salnā Man viss še savīstu; Bez viņa mieru velti Es
meklētu, Bez viņa dzīves telti Uz smiltīm darītu.

S V Ē T Ī Š A N A

Meld.: Ak kaut man tūkstoš mēles būtu. V.45b.

Mēs viena tauta, viena saime, Mums zeme viena, I
viens, Vai plosās negaiss, smaida laime, Sev pašam
ceļ ikviens Sirdskvēlē tautas lūgšanu: Dievs, svētī
Latvijū!

Kas gan es būtu dzīvē savā, Ja būtu nocirsts taut
zars? Vai ziedēt spētu pavasarā? Vai pastāvētu cīņā
- Es, tautā augot, aizlūdzu: Dievs, svētī mūsu Latv

Ja tauta zels, es arī zelšu, Ja tauta nīks, nīk
man. Vai gan sev laimes pili celšu, Ja apkārt tauta
skan? Ar tautu vienots, aizlūdzu: Dievs svētī mūsu

+ + +

Kopā 2 lappuses